

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในครั้งนี้มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อศึกษาตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2,020 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2547 จำนวน 345 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและปรับปรุงขึ้นมา ลักษณะของแบบสอบถามสร้างเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดส่งและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน
3. วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน
4. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน

สรุปผล

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปได้ดังนี้

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า

1.1 ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 64.60 โดยส่วนใหญ่ทำครั้งเดียว

1.2 ครูผู้สอนส่วนใหญ่ทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกลุ่มกับเพื่อน ปัญหาที่นำมาทำวิจัยส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รองลงมาเป็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน เทคนิคและกระบวนการสอน สื่อและนวัตกรรมตามลำดับ

1.3 ครูผู้สอนที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ใช้วิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน โดยการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่พบ คิดเป็นร้อยละ 81.10 ศึกษาเด็กเป็นรายกรณี ร้อยละ 70.50 ใช้ประสบการณ์เดิมของครู ร้อยละ 44.30 จัดประชุมสัมมนาคณะครูเพื่อหาทางแก้ไข ร้อยละ 15.60 และศึกษาจากเอกสาร สอบถามผู้อื่น ร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีปัจจัยส่วนบุคคลของครูผู้สอน และปัจจัยด้านการบริหารงาน ดังนี้

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่

2.1.1 ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 76.80

2.1.2 ครูผู้สอนมีเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง

2.1.3 ครูผู้สอนมีความฉลาดทางอารมณ์ (ด้านการตั้งใจให้บรรลุเป้าหมาย) ทั้งในภาพรวมและเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับสูง

2.2 ปัจจัยด้านการบริหารงานของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่

2.2.1 ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าวิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

2.2.2 ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

2.2.3 การพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาบุคลากรโดยการเข้าร่วมประชุมสัมมนา คิดเป็นร้อยละ 68.70

3. ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนมี 4 ตัวแปร จัดลำดับตามความสำคัญ คือ การพัฒนาบุคลากรกับการทำวิจัยในชั้นเรียน วิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการวิจัยในชั้นเรียน ประสิทธิภาพการทำงาน และวุฒิการศึกษาของครู ซึ่งสมการพยากรณ์ พยากรณ์ได้ร้อยละ 27.80 โดยสามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.789 + .652 X_3 + .644 X_7 - .369 X_1 + .779 X_2$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y = .326 ZX_3 + .233 ZX_7 - .156 ZX_1 + .154 ZX_2$$

อภิปรายผล

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน แสดงว่าครูมีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 30 ที่ระบุว่า ให้ครูผู้สอนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ใช้การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการรู้คำตอบ พัฒนาหรือแก้ปัญหาควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 11 - 14) สอดคล้องกับงานวิจัยของพีรพัฒน์ วงษ์พรม (2533 : 119) ที่พบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษามีการแก้ปัญหาในชั้นเรียน โดยวิธีการทำวิจัย ร้อยละ 38.90 และเรื่องที่ทำวิจัยส่วนมากเป็นหัวข้อเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการทำวิจัยในชั้นเรียนครูที่ทำวิจัยส่วนมากกำหนดปัญหาจากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกลุ่มกับเพื่อน ปัญหาที่นำมาทำวิจัยส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รองลงมาเป็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรม นักเรียน เทคนิคและกระบวนการสอน สื่อและนวัตกรรมตามลำดับ สอดคล้องกับ ลัดดา กองคำ (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัญหาที่ครูเคยทำวิจัยส่วนมากทำวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน เทคนิคการสอนแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนตระหนักว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนดีขึ้น ส่วนครูผู้สอนที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ใช้วิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนโดยการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่พบ ศึกษาเด็กเป็นรายกรณี ใช้ประสบการณ์เดิมของครู จัดประชุมสัมมนา คณะครูเพื่อหาทางแก้ไข และศึกษาจากเอกสาร สอบถามผู้อื่น ทั้งนี้อาจเนื่องจากครูไม่มีเวลาในการทำและขาดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันทนา ชูช่วย (2534 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าสาเหตุที่ครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ไม่ทำวิจัย เพราะไม่มีเวลา เนื่องจาก งานสอนมีมาก และครูไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยเพียงพอ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อสามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้ และสอดคล้องกับลัดดา กองคำ (2541 : 97) ที่พบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนแก้ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขตามสถานการณ์ที่พบ ซึ่งวิธีนี้ถือได้ว่าเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลกเขต 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แยกเป็น 2 ปัจจัย คือ

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยด้านประสบการณ์การทำงานของครู วุฒิการศึกษาของครู ซึ่งในด้านประสบการณ์การทำงานส่งผลทางลบต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากจิตวิทยาแรงจูงใจ พบว่า ระยะเวลาปฏิบัติงานของคนในแต่ละระดับ จะมีอิทธิพลต่อ

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนเรา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากอาจจะมีภาระงานมากหรือบางคนอาจอยู่ในตำแหน่งผู้บริหาร หรือสายการบริหารของโรงเรียน จึงไม่มีเวลาในการทำวิจัยและขณะเดียวกัน ครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากก็มีอายุมากตามมามากด้วยจึงมีความกระตือรือร้นในการทำวิจัยน้อย บางคนไม่ได้มีความรู้และไม่ได้เรียนวิจัยมาโดยตรง ซึ่งต่างจากครูที่ได้บรรจุอัตราใหม่ ๆ ที่มีความกระตือรือร้นในตนเอง มีความต้องการที่จะพัฒนาและต้องมีผลงานในการสอนของตน พร้อมทั้งมีภาระงานเพียงแค่งานสอนจึงมีเวลาด່อนข้างมากและมีความจำเป็นที่จะต้องทำการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย คีรินทร์ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 20 ปี มีปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการทุกด้านมากกว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป ยกเว้น ด้านการปฏิบัติงาน ส่วน โสวัณณ์ หนูพา (2536 : บทคัดย่อ) พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก อาจจะไม่ประสบผลสำเร็จในการทำวิจัยเสมอไป

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านวุฒิการศึกษา สอดคล้องกับปรียาพร อนุตรโรจน์ (2535 : 91 - 94, อ้างถึงใน ฉันทนา จันทรบรรจง, 2542 : 4) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีโอกาสทางการศึกษาสูงย่อมมีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ ความถนัดมากกว่า ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของเชาวรัตน์ คล้ายสอน และคณะ (2545 : 99) ซึ่งได้เปรียบเทียบสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีข้อค้นพบว่า ข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้และทัศนคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความเข้าใจขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน พร้อมทั้งได้รับการส่งเสริมจากโรงเรียนให้ทำวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี เป็นเพราะข้าราชการครูที่มีวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรีผ่านการทำวิทยานิพนธ์ หรือเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยมาก่อนนั่นเอง และสอดคล้องกับ กลองทิพย์ เกตุแก้วและคณะ (2544 : 144) ที่ได้ศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในการอบรมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีวุฒิปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรีมีปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรี โดยเฉพาะด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาสูงมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ด้านการทำวิจัยมาก่อน ส่วนครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะได้รับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยใน

ชั้นเรียนมาบ้าง แต่ยังคงขาดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลได้ โดยเฉพาะการนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาในด้านการเรียนการสอน ดังนั้นปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนใน 2 กลุ่มจึงมีความแตกต่างกัน

2.2 ปัจจัยด้านการบริหารงาน ได้แก่ ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากร และวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ทั้งนี้อาจเนื่องจากการที่ครูได้รับการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคลากร ในองค์กรด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อเป็นการปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานในหน้าที่และพัฒนาศักยภาพในการทำงานที่เกี่ยวข้องในด้านการศึกษาและการทำวิจัยให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นจะทำให้ครูมีสภาพการทำวิจัยได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กลองทิพย์ เกตุแก้วและคณะ (2545 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง จัดหาอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวก สนับสนุนให้ครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับแนวคิดของบัญชา อึ้งสกุล (2539 : 31 - 39) ที่ให้ความเห็นว่า การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน เป็นการมองเห็นคุณประโยชน์ของงานวิจัยที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของการวิจัย เพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ สนับสนุนครูให้ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม จัดการอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านการวิจัยแก่ครู ส่งเสริมครูให้ นำผลการวิจัยไปใช้ และปฏิบัติงานด้วยกระบวนการทางการวิจัยอยู่เสมอ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนและยังสอดคล้องกับ ผ่องพรรณ ดรัยมงคลกุล (2543 : 24 - 25) ที่ให้แนวคิดสำหรับการบริหารจัดการส่งเสริมข้าราชการครูทำวิจัยว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนจะประสบผลสำเร็จเชิงพัฒนาการศึกษาอย่างเป็นระบบ หากผู้บริหารโรงเรียนได้กำหนดขั้นตอนการพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง การส่งเสริมสนับสนุน การจัดสวัสดิการให้เหมาะสมจะช่วยพัฒนาบุคลากร และก็คือการพัฒนาการศึกษาโดยใช้กระบวนการวิจัยมาผนวกกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั่นเอง

ส่วนปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ของผู้บริหารต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน เนื่องจากวิสัยทัศน์ของผู้บริหารและการสนับสนุนการทำวิจัยของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญและสามารถที่จะส่งผลสนับสนุนให้ครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น แมคคอนเนล (Mc Connell, 1992 : 2536 - A) ได้ศึกษาผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และผู้นำแบบจัดการในผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า โรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ผู้บริหาร โรงเรียนจะเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิรุพพร แก้วกล้า (2545 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีศึกษา กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า การให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน การให้ความยอมรับนับ

ถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนมีส่วนในการทำให้ครูประสบผลสำเร็จในการทำวิจัย ผลการศึกษาของ ไตรภพ เงินแก้ว (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัยซึ่งมี 5 ด้าน ได้แก่ การกำหนดนโยบายและวางแผนการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน การให้ความสำคัญการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยของครูในโรงเรียน และการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานและขนาดโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน โดยภาพรวมทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับผลการศึกษาของ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536 : 6) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศ พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัย นักวิจัยในหน่วยงานมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องแรงจูงใจในการทำวิจัยกล่าวคือ นักวิจัยในหน่วยงานส่วนกลางเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัยจะขึ้นอยู่กับผู้บริหารของหน่วยงานที่จะให้ความสนใจและให้การสนับสนุน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การพัฒนาบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จได้สำหรับครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว ควรมีการฝึกวิจัยเชิงปฏิบัติการในโรงเรียนและมีผู้ให้ความช่วยเหลือและแนะนำแก่ครูที่ยังไม่รู้อาจจะเริ่มต้นวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างไร โดยเฉพาะครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมานาน แต่ไม่ทำวิจัย เพื่อเป็นการสร้างเจตคติที่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนควรมีศูนย์ให้คำปรึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครูในโรงเรียน หรือในกลุ่มโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่เดียวกัน

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดทำสื่อการฝึกอบรมหรือสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูผู้สอนใช้ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และควรมีการนิเทศ ติดตาม ช่วยเหลือเป็นระยะ ๆ

1.3 สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาช่วยเหลือครูผู้สอนให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง จัดหาอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวก สนับสนุนให้ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษาควรกระตุ้น ส่งเสริม สร้างขวัญและกำลังใจให้ครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพการทำงานมานาน และมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ให้ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน โดยการส่งเสริมสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็น งบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียนและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จ

1.5 ควรมีการพัฒนาวิสัยทัศน์ของผู้บริหารในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการคือ การส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดบรรยากาศในการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีคุณภาพสูง ดังนั้นผู้บริหารจึงควรการรับรู้และมองภาพของอนาคตเพื่อกำหนดเป้าหมาย ทิศทางด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่จะให้เป็นไปตามที่ความต้องการในสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยที่จะส่งผลให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จ โดยการเก็บข้อมูลในเชิงลึก เพื่อให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่จะส่งเสริมให้การวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน เช่น ความรับผิดชอบ ความตั้งใจ ความสนใจ โอกาสได้รับความก้าวหน้า เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของครูผู้สอนกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

2.4 ควรศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน โดยแยกเป็นครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ครูที่กำลังทำวิจัยในชั้นเรียนและครูที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนว่าทั้งสามกลุ่มนี้ มีปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนเหมือนหรือต่างกันอย่างไร